

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 czerwca 1965 r.

w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Do wykonywania funkcji technicznej majstra budowlanego przy budowie obiektów budowlanych budownictwa powszechnego upoważnione są osoby, które uzyskały:

- 1) uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi w budownictwie powszechnym lub
- 2) stwierdzenie powiatowego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego, że posiadają odpowiednie kwalifikacje fachowe w zakresie wykształcenia technicznego i praktyki zawodowej; decyzja tego organu zwana jest dalej stwierdzeniem kwalifikacji majstra.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, upoważnione są do wykonywania funkcji technicznej majstra budowlanego w zakresie rodzajów obiektów i robót, określonych w uzyskanych przez nie uprawnieniach budowlanych lub objętych uzyskanym stwierdzeniem kwalifikacji majstra.

3. Osoby, które uzyskały uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi lub stwierdzenie kwalifikacji majstra w budownictwie specjalnym, mają prawo wykonywania funkcji technicznych majstra budowlanego w budownictwie powszechnym w zakresie rodzajów robót i obiektów budowlanych, objętych uzyskanym uprawnieniem lub stwierdzeniem.

Rozdział 2.

Warunki i zakres uzyskiwania stwierdzenia kwalifikacji majstra.

§ 2. Stwierdzenie kwalifikacji majstra można uzyskać w zakresie następujących robót:

- 1) w grupie robót budowlanych:
 - betoniarskich, łącznie ze związanymi izolacjami,
 - ciesielskich, łącznie z robotami stolarskimi, impregnacyjnymi i izolacyjnymi,
 - dekarskich, łącznie ze związanymi izolacjami,
 - kamieniarskich,
 - malarskich,
 - murarskich, łącznie z robotami odgrzybieniovymi i izolacyjnymi,

- posadzkarskich i okładzinowych,
- sztukatorskich,
- zduńskich,
- montażu konstrukcji stalowych, łącznie z robotami ślusarskimi,
- montażu konstrukcji żelbetowych, łącznie ze związanymi izolacjami,
- montażu izolacji chemoodpornych;

- 2) w grupie robót instalacyjno-sanitarnych:
 - montażu instalacji centralnego ogrzewania, łącznie z izolacjami termicznymi,
 - montażu instalacji wodociągowo-kanalizacyjnych i gazowych,
 - montażu instalacji przemysłowych, łącznie z izolacjami termicznymi,
 - montażu instalacji wentylacyjnych i klimatyzacyjnych;
- 3) w grupie robót instalacyjno-elektrycznych:
 - montażu instalacji elektroenergetycznych,
 - montażu instalacji teleelektrycznych.

§ 3. 1. Osoby ubiegające się o stwierdzenie kwalifikacji majstra powinny wykazać się przygotowaniem technicznym i odbyciem odpowiedniej praktyki na budowie oraz złożyć ustny egzamin.

2. Od obowiązku złożenia egzaminu zwolnione są osoby:

- 1) które otrzymały dyplom mistrza na podstawie egzaminu złożonego przed państwową komisją egzaminacyjną, ustanowioną zgodnie z przepisami uchwały nr 367 Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych (Monitor Polski Nr 76, poz. 402);
- 2) które pełniąc funkcje majstra budowlanego z nominacji mogą wykazać się świadectwem zdania egzaminu, zgodnie z przepisami uchwały nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w społecznych przemysłowych zakładach pracy (Monitor Polski Nr A-18, poz. 236 i Nr A-102, poz. 1486);
- 3) które ubiegają się o rozszerzenie uzyskanego stwierdzenia kwalifikacji majstra.

§ 4. Za przygotowanie techniczne majstra uważa się uzyskanie:

- 1) dyplomu ukończenia wyższej szkoły technicznej lub świadectwa ukończenia średniej szkoły technicznej, uprawniających do ubiegania się o uzyskanie uprawnień budowlanych do kierowania robotami budowlanymi w budownictwie powszechnym;

2) dyplomu mistrza lub świadectwa czeladnika albo robotnika wykwalifikowanego w jednym z zawodów, których wykaz ustala Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 5. Osoby, które uzyskały dyplom wyższej uczelni lub świadectwo średniej szkoły technicznej, mogą ubiegać się o stwierdzenie kwalifikacji majstra w następującym zakresie:

- 1) osoby wykazujące się wykształceniem upoważniającym do ubiegania się o uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-inżynierskiej — w grupie robót budowlanych w zakresie jednego lub kilku rodzajów robót wymienionych w § 2 pkt 1;
- 2) osoby wykazujące się wykształceniem upoważniającym do ubiegania się o uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń sanitarnych — w grupie robót instalacyjno-sanitarnych w zakresie jednego lub kilku rodzajów robót wymienionych w § 2 pkt 2;
- 3) osoby wykazujące się wykształceniem upoważniającym do ubiegania się o uprawnienia budowlane w specjalności instalacji i urządzeń elektrycznych — w grupie robót instalacyjno-elektrycznych wymienionych w § 2 pkt 3.

§ 6. 1. Osoby wykazujące się dyplomem mistrza lub świadectwem czeladnika albo robotnika wykwalifikowanego mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji majstra w zakresie robót budowlanych lub instalacyjnych wymienionych w § 2, objętych zawodem wskazanym w dyplomie lub świadectwie.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, oraz osoby wykazujące się świadectwem średniej szkoły technicznej nie mogą wykonywać funkcji technicznych majstra budowlanego przy skomplikowanych konstrukcjach oraz przy skomplikowanych instalacjach i urządzeniach sanitarnych oraz elektrycznych.

3. Osoby wykazujące się świadectwem czeladnika lub robotnika wykwalifikowanego mogą wykonywać funkcje techniczne majstra budowlanego tylko w budownictwie ogólnym poza terenem miast stanowiących siedzibę powiatowych i wojewódzkich rad narodowych.

§ 7. 1. Za odpowiednią praktykę na budowie do stwierdzenia kwalifikacji majstra uważa się praktykę:

- 1) dla osób wykazujących się dyplomem wyższej uczelni lub świadectwem średniej szkoły technicznej — odbyłą na budowie prowadzonej przez przedsiębiorstwo gospodarki społecznej, a dla osób wykazujących się dyplomem mistrza lub świadectwem czeladnika albo robotnika wykwalifikowanego — odbyłą na budowie (lub warsztatach) zarówno jednostek gospodarki społecznej, jak i nie społecznej;
- 2) obejmującą roboty, dla których zainteresowany ubiega się o stwierdzenie kwalifikacji majstra;
- 3) odbyłą pod kierunkiem osób posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane lub dyplom mistrza odpowiedniego zawodu;
- 4) odbyłą po uzyskaniu dyplomu lub świadectwa; nie dotyczy to osób posiadających dyplom mistrza, dla których za dostateczną uważa się odbyłą praktykę wymaganą do otrzymania dyplomu mistrza.

2. Wymagany okres praktyki wynosi:

- 1) dla osób wykazujących się dyplomem wyższej uczelni lub świadectwem średniej szkoły technicznej co najmniej 2 lata;
- 2) dla osób wykazujących się świadectwem czeladnika lub robotnika wykwalifikowanego co najmniej 3 lata.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji majstra tylko w zakresie tych robót, w których, w ramach 2-letniej praktyki, wykaza się praktyką co najmniej trzy miesięczną.

4. Osobom, które ukończyły wieczorowe lub zaoczne studia techniczne, zalicza się również praktykę odbyłą przed uzyskaniem dyplomu lub świadectwa. Zalicza się także praktykę odbyłą przed uzyskaniem dyplomu inżynierskiego osobom, które odbyły tę praktykę po ukończeniu średniej szkoły technicznej.

§ 8. 1. Zaświadczenie o odbyciu wymaganej praktyki powinno zawierać:

- 1) określenie obiektów budowlanych, przy których budowie odbyta została praktyka, oraz ich położenie (nazwa miejscowości, nazwa ulicy, nr nieruchomości),
- 2) określenie robót objętych praktyką oraz daty rozpoczęcia i ukończenia praktyki przy każdym obiekcie budowlanym i przy każdym rodzaju robót,
- 3) określenie czynności wykonywanych przez odbywającego praktykę,
- 4) ocenę odbytej praktyki.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy czeladników.

3. Przepis ust. 1 pkt 4 nie dotyczy praktyki odbytej w przedsiębiorstwie zlikwidowanym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

4. Dowodem odbycia praktyki na budowie prowadzonej przez rzemieślnika lub przedsiębiorstwo nie będące jednostką gospodarki społecznej jest zaświadczenie wydane przez właściwy cech lub wydane przez osobę fizyczną i poświadczane przez cech.

§ 9. Uzyskane stwierdzenie kwalifikacji majstra może być rozszerzone przy zachowaniu przepisów §§ 5 i 6 na inne pokrewne roboty budowlane na warunkach i w zakresie ustalonych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Rozdział 3.

Stwierdzanie kwalifikacji majstra.

§ 10. Decyzje w sprawie stwierdzenia kwalifikacji majstra wydaje powiatowy organ państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego, właściwy według miejsca zamieszkania ubiegającego się.

§ 11. Do wniosku o stwierdzenie kwalifikacji majstra należy dołączyć:

- 1) własnoręcznie napisany życiorys;
- 2) oryginał lub poświadczony odpis dyplomu lub świadectwa stwierdzającego przygotowanie techniczne;
- 3) zaświadczenie odbycia wymaganej praktyki na budowie lub jego poświadczony odpis;
- 4) dowód uiszczenia opłaty egzaminacyjnej.

§ 12. 1. Egzaminacje osób ubiegających się o stwierdzenie kwalifikacji majstra przeprowadzają komisje egzaminacyjne, działające przy wojewódzkich organach państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego, powołane przez kierownika tego organu.

2. W uzasadnionych wypadkach kierownik wojewódzkiego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego na wniosek zainteresowanych jednostek może powołać komisje egzaminacyjne przy powiatowych organach państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego albo przy zjednoczeniach budownictwa lub przy oddziałach wojewódzkich odpowiednich stowarzyszeń społeczno-zawodowych.

§ 13. Zasady działania komisji egzaminacyjnej, wynagradzania jej członków oraz program egzaminów ustalił Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, z tym że ustalenie zasad wynagradzania członków komisji nastąpi w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 14. Wydatki związane z działalnością komisji egzaminacyjnej pokrywane są z budżetu wojewódzkiego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego.

§ 15. 1. Ubiegający się o stwierdzenie kwalifikacji majstra wpłaca przy składaniu podania opłatę egzaminacyjną w wysokości 200 zł; opłata ta wpływa na dochód budżetu terenowego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób zwolnionych zgodnie z przepisem § 3 ust. 2 od obowiązku złożenia egzaminu.

3. Zdanie egzaminu z wynikiem niezadowalającym, nie stawienie się lub odstąpienie od egzaminu bez usprawiedliwienia powoduje przepadek opłaty egzaminacyjnej.

4. W razie niedopuszczenia do egzaminu opłata egzaminacyjna podlega zwrotowi po potrąceniu kosztów manipulacyjnych w wysokości 100 zł.

§ 16. Wojewódzki organ państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego prowadzi rejestry osób, które uzyskały stwierdzenie kwalifikacji majstra na terenie danego województwa.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie rozporządzenia na stanowiskach majstrów budowlanych przy budowie obiektów budowlanych budownictwa powszechnego mogą do dnia 31 grudnia 1967 r. wykonywać funkcje techniczne majstra budowlanego w budownictwie powszechnym bez obowiązku wykazania się stwierdzeniem kwalifikacji majstra.

§ 18. 1. Powiatowy organ państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego może stwierdzić posiadanie kwalifikacji majstra w zakresie wskazanym w § 6 przez osoby, które nie mogąc wykazać się wymaganym przygotowaniem technicznym:

- 1) do dnia 31 grudnia 1967 r. złożą wniosek o stwierdzenie kwalifikacji majstra,
- 2) co najmniej przez 6 lat wykonywały funkcje majstra budowlanego przy budowach obiektów budowlanych budownictwa powszechnego,
- 3) złożą egzamin z wynikiem zadowalającym.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji majstra tylko w takim zakresie robót wymienionych w § 2, w których wykazały się co najmniej sześcioletnią praktyką.

§ 19. 1. Powiatowy organ państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego może stwierdzić posiadanie kwalifikacji majstra w zakresie całej grupy robót budowlanych określonych w § 2 pkt 1 albo w zakresie całej grupy robót sanitarnych określonych w § 2 ust. 2 przez osoby, które:

- 1) do dnia 31 grudnia 1967 r. złożą wniosek o stwierdzenie kwalifikacji majstra,
- 2) posiadają dyplom mistrza w jednym z zawodów wskazanych w ust. 2 albo odpowiednio w ust. 3 i odbyły co najmniej dziesięcioletnią łączną praktykę przy wykonywaniu wszystkich robót budowlanych albo sanitarnych, wchodzących w zakres danej grupy.

2. W grupie robót budowlanych mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji majstra w trybie określonym w ust. 1 osoby posiadające dyplom mistrza w zakresie odpowiadającym zawodom:

- 1) betoniarza konstrukcji betonowych i żelbetowych;
- 2) cieśli budowlanego;
- 3) murarza budowlanego;
- 4) monterę konstrukcji żelbetowych.

3. W grupie robót sanitarnych mogą uzyskać stwierdzenie kwalifikacji majstra w trybie określonym w ust. 1 osoby posiadające dyplom mistrza w zakresie odpowiadającym zawodom:

- 1) monterę instalacji centralnego ogrzewania;
- 2) monterę wewnętrznych instalacji sanitarnych i gazowych;
- 3) monterę-instalatora rurociągów;
- 4) monterę-instalatora urządzeń wentylacyjno-klimatyzacyjnych.

§ 20. Osoby posiadające dyplom mistrza lub świadectwo czeladnika albo robotnika wykwalifikowanego w zawodzie pokrewnym mogą ubiegać się o stwierdzenie kwalifikacji majstra, jeżeli:

- 1) wykazały się praktyką przy odpowiednich robotach w rozmiarze:
 - a) mistrzowie — jednego roku,
 - b) czeladnicy i robotnicy wykwalifikowani — czterech lat,
- 2) złożą egzamin z wynikiem zadowalającym.

§ 21. Do spraw unormowanych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów uchwały nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o roli, zadaniach i uprawnieniach majstrów w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr A-18, poz. 236 i Nr A-102, poz. 1486).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński